

dertil sluttende Vædringsforslag skal jeg tillade mig at udtale, at jeg i denne Sag staaer aldeles paa samme Standpunkt som det, min høitærede Forgænger i Ministeriet indtog dertil, og jeg kan derfor med Hensyn til, hvad jeg ellers kunde ønske at udtale i denne Anledning, fatte mig meget kort, idet jeg i alt Væsentligt kan gjøre hans Udtalelser fra denne Plads til mine. Der er dog imidlertid et enkelt Punkt, som jeg kunde ønske særlig at berøre; det er den Forandring, der foregik med Loven her ved 2den Behandling, idet den fast ansatte kongelige Directeur blev ombyttet med en saakaldet bevægelig, frit valgt Generalsecretair. Jeg maa i den Anledning sige, at jeg ogsaa i dette Punkt er enig med min Formand, idet jeg troer, at en saadan Forandring ikke alene vilde være ubensigtsmæssig, men maafee endog uigjennemførlig i et Ministerium som det udenrigske, hvor det i saameget høiere Grad end i andre Ministerier kommer an paa at bevare det historiske Fundament, Traditionen, den nødvendige Continuitet mellem Fortid og Fremtid. Jeg har derfor med stor Paaskjønneelse og Tilfredsstillelse seet de Vædringsforslag, der fra det ærede Udvalgs Side ere stillede til denne Sag, og jeg kan ikke Andet end paa det Varmeste anbefale det høie Thing at vedtage dem. Selv om imidlertid disse Vædringsforslag vedtages, hvad jeg haaber, vil der dog være en Different mellem Loven, saaledes som min høitærede Formand havde troet at kunne modtage den, og saaledes som den efter disse Vædringsforslags Vedtagelse vil komme til at foreligge. Det er den Different, at den Udfigt, der var givet Directeuren efter 3 Aars Tjenestetid at faae et Alderstillaag af 500 Rd., er bleven ham bestaaet. Jeg maa nu vel mene, at Directeuren i Udenrigsministeriet paa Grund af sit Forhold til de fremmede Gesandter, som han daglig maa omgaaes og conferere med, maafee dog er noget anderledes stillet end de Embedsmænd i de andre Ministerier, som han

ellers vilde staae paa lige Trin med, og at dette maafee kunde betinge, at han var noget rigeligere aflagt, ligesom jeg heller ikke er blind for de Goder, der vilde følge af, at han var stillet paa samme Trin som vore Chargés d'affaires i Udlandet, hvorved den i Motiveringen af Lovforslaget nævnte Ombyttning og Stiftelse af disse Embedsmænd kunde finde Sted, hvilket vistnok kunde være meget heldigt paa begge Sider. Jeg vil dog udtale, at jeg betragter dette som et underordnet Punkt, hvilket jeg paa Grund af den store Smødekommene, der fra Udvalgets Side er vist for at fremme Loven allerede i denne Session, ikke skal urgere, ligesom jeg jo heller ikke har stillet noget Vædringsforslag i saa Henseende. Jeg skal med disse Ord tillade mig paa det Bedste at anbefale de foreliggende Vædringsforslag til det høie Thing.

Da ikke flere ønskede at yttre sig, gif man til Afstemning, hvorved

1) Forslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:

I 1ste Linie efter „ansatte:“ indskydes „en Directeur.“

vedtoges eenstemmig med 68 Stemmer.

2) Forslag under Nr. 2 til § 2 af Samme:

I Begyndelsen af Paragraphen tilføies følgende Sætning: „For Directeuren bestemmes Lønningen til 4,000 Rd. aarlig.“

vedtoges eenstemmig med 66 Stemmer.

3) Forslag under Nr. 3 til § 3 af Samme:

I Linie 1—2 udgaaer Sætningen: „Til at lede — med 4,000 Rd. aarlig.“

vedtoges eenstemmig med 69 Stemmer.

4) Forslag under Nr. 4 til § 4 af Samme:

I 1ste Linie forandres „den 1ste April“ til: „senest den 1ste October“.

vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer,